

N. Neergaard: Jeg skal henvise til, at det allerede i vor Betænkning er oplyst, at vi ved Fremsættelsen af vort Forslag har tilbudt Forhandling om en Stigning af Procenten, naar Nettoudbyttet steg over visse Grænser, hvorom der saa vilde være at træffe nærmere Bestemmelse. Vi har med andre Ord ikke noget imod en Afgift efter stigende Skala ved Nettoudbyttets Stigning, naar blot Afgiften er ordnet efter bestemte Regler og ikke prisgivet Vilkaarlighed.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil gøre opmærksom paa, at i det ærede Medlems Forslag var der ikke Antydning af, hvorledes det skulde være muligt at fastsætte bestemte Regler. I mit Forslag er der derimod en bestemt Ramme, indenfor hvilken man har at bevæge sig, og det er aldeles ikke Vilkaarlighed, naar man fastslaar, at indenfor denne af Lovgivningen fastsatte Ramme skal det etablerede Afgiftsstyre tilstræbe at træffe Afgørelser, hvis Hensigt just er med de forandrede Forhold for Øje at opfylde Lovens Formaal, den Gang den blev givet.

Foss: Den højtærede Indenrigsminister berørte Spørgsmaalet om Forholdet mellem Majsfragterne og Svineproduktionen og udtalte — saaledes opfattede jeg det —, at det, det gjaldt om, var at bøde paa de Tab, som Svineproduktionen havde netop paa Grund af de høje Fragter, ved at forlange, at Skibsfarten af disse høje Fragter skulde udrede den fornødne Understøttelse for at holde Svineproduktionen rentabel. Jeg har meget vel forstaaet, at dette var Hensigten, men det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille om, hvorledes man vilde forholde sig i den omvendte Situation, passer udmærket her, thi det kan netop overordentlig let tænkes, at Skibsfarten under daarligere Konjunkturer maa slæbe de uhyre Masser af Foderstoffer til Danmark — det er jo saadant noget som 1½ Mill. Tons aarlig — til tabbringende Priser, saaledes at en rentabel Svineproduktion vil lukrere ved Skibsfartens Tab, og det, jeg spørger om, er da dette, om det, hvis denne Situation indtræder, er Meningen, at Svineproduktionen saa skal udrede Bidrag til at bringe Fragterne i Vejret; dette vilde, forekommer det mig, være den nødvendige og naturlige Konsekvens af det, man her ønsker at vedtage. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har ganske vist udtalt, at det var en Forudsætning for alle de Love, der blev

vedtaget i disse Krigstider, at de ikke skal have nogen Virkning udover Krigen, og at de Principper, der i dem er bragte til Anvendelse, ganske vil falde bort, naar Krigen en Gang er forbi. Ja, jeg vilde ønske, at vi kunde opnaa en Garanti herfor, men jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at den Opfattelse, det ærede Medlem fra Æbeltoft har udtalt, deles af alle Partier her paa Rigsdagen. Jeg mener langt snarere at maatte gaa ud fra, indtil jeg erfarer det modsatte, at nogle af de Principper, der her er blevet bragt til Anvendelse, betragtes med overordentlig Tilfredsstillelse af visse Partier paa Rigsdagen, og at vi derfor er i den største Fare for, at netop visse af disse Principper i høj Grad vil blive benyttet som Grundlag for fremtidig Lovgivning. Jeg kan ikke en Gang give det ærede Medlem Ret i, at det, man har vedtaget i tidligere Krigstider, ikke har været udover disse Krigstider; jeg skal f. Eks. tillade mig at minde om, at man i 1864 paalagde en Krigsskat, som viste sig at have en ganske overordentlig Levedygtighed; det er ikke saa ret mange Aar siden, den opførte at eksistere.

Den højtærede Indenrigsminister stillede det bestemte Spørgsmaal til mig, om jeg sad inde med Oplysninger, der kunde godtgøre, at siden Lovforslagets Fremsættelse var Fragterne blevet forhøjet paa Redernes Initiativ eller ved deres Foranstaltning som Følge af Lovforslagets Fremsættelse. Jeg sidder ikke inde med Oplysninger af denne Art. Jeg har kun som alle andre kunnet følge, hvad der faktisk er sket, og jeg tillader mig at tro, at den norske Lov om en Tonnageafgift nødvendigvis maa have bidraget til at paavirke Fragterne. Den norske Tonnage er jo den største af de skandinaviske, og den og den danske tilsammen er en saa overvældende Del af den Tonnage, der fører Varer til og fra de skandinaviske Lande, at jeg føler mig temmelig sikker paa, at de Foranstaltninger, som er truffene i Norge, maa have bidraget til at drive Fragterne i Vejret. Hvorvidt de danske Redere efter Fremsættelsen af Regeringens Lovforslag har følt sig foranlediget til for fremtidige Fragtafslutninger at begære højere Fragter, end man ellers vilde have begæret, ser jeg mig ikke i Stand til at udtale mig om, men det syntes mig, som om den højtærede Minister havde nogle Oplysninger, saa han vil maaske bedre selv kunne dømme derom. Men naar man stiller det Spørgsmaal til mig, om jeg ved, om der